

Có phải Mary đã đỡ nước hoa lên chân Chúa Giê-su không?

Mary, được gọi là Mađalêna, không phải là em gái của La-xa-rơ. Thông tin duy nhất chúng ta có về Mary Magdalene là cô ấy đã được giải thoát khỏi những linh hồn ma quỷ và rằng cô ấy đã có mặt tại thời điểm Chúa Giê-su bị đóng đinh và phục sinh, đồng hành với mẹ cô, Mary.

Có phải Mary đã đỡ nước hoa lên chân Chúa Giê-su không?

Lời tường thuật của thánh s̄ Joă

Thánh s̄ Gioan thuật lại rằng Chúa Giêsu, sáu ngày trước Lễ Vượt Qua, đã đến thành phố Bethany, thành phố của La-xa-rơ, người đã chết trong bốn ngày và là người mà Chúa Giê-su đã sống lại từ kẻ chết (Giăng 12: 1).

Một bữa tối được phục vụ và như thường lệ, Ma-thê dọn bàn, có Chúa Giê-su và La-xa-rơ cùng những người khác (Lu-ca 10:40; Giăng 12: 2).

Vào một khoảnh khắc nào đó, trong bữa ăn tối, trước sự chứng kiến của các môn đệ, Ma-ri đã lấy một lọ thuốc mỡ nguyên chất, có giá trị lớn và xức vào chân Chúa Giê-su. Sau đó, ông tiến hành lau khô chân của Chúa Giê-su bằng tóc mình, để ngôi nhà được thơm bằng mùi thuốc mỡ (Giăng 12: 3).

Đây cũng chính là Ma-ri đứng dưới chân Chúa Giê-su để nghe ngài giảng dạy, trong khi Ma-thê lo việc nhà (Giăng 11: 2; Lu-

ca 10:42).

Lời tường thuật của các nhà truyền giáo Mateus và Marcos

Các nhà truyền giáo Matthew và Mark thuật lại một sự kiện tương tự, kể về một người phụ nữ làm đổ nước hoa, một hành động tương tự như hành động được thực hiện bởi Mary, em trai của Lazarus, tuy nhiên, người phụ nữ này đã làm đổ nước hoa lên đầu của Chúa Giê-su và không dùng tóc để làm khô nó.

Thánh sử Máccô dự kiến sự kiện này vào thời điểm hai ngày trước lễ Phục sinh, và cả Matthêu và Marcô đều vạch ra nơi này làm nhà của Simon người phụng (Mác 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

Không giống như Giăng, hai thánh sử Ma-thi-ơ và Mác không ghi tên người phụ nữ, điều này cho thấy cô là một người lạ trong vòng các sứ đồ, vì mọi người đều biết La-xa-rơ và hai chị em của ông, Ma-thê và Ma-ri.

Biết danh tính của người đó hoặc mối quan hệ của họ với người khác, điều này đã được biết rõ, khiến người kể chuyện không quên ghi tên người đó. Thánh sử Gioan không đề cập đến tên người phụ nữ Samaritanô, vì bà thuộc dân tộc không giao tiếp với người Do Thái, bà là phụ nữ và là người ngoại quốc, nên các môn đệ không được gọi bà. Điều đáng chú ý người phụ nữ là nguần gốc của cô là Samaria, và sự bất đồng giữa người Samaritan và người Do Thái, những vấn đề quan trọng đi với câu chuyện (Giăng 4: 7).

Lời tường thuật của Nhà truyền giáo

Lucas

Luca kể lại một sự kiện khác, liên quan đến Chúa Giêsu và một phụ nữ, khi một người Pharisêu mời Người dùng bữa. Khi Chúa Giê-su ngồi vào bàn, một phụ nữ đến gần, khóc lóc, lấy nước mắt rửa chân cho Chúa Giê-su và lấy tóc lau chân Ngài; rồi hôn và xức dầu thơm vào chân Chúa Giê-su bằng thuốc trong bình (Lu-ca 7: 37-38).

Người Pha-ri-si nhìn thấy cảnh này thì thòm nói: “Nếu anh ta là một nhà tiên tri, anh ta sẽ biết ai và người phụ nữ nào là người đã chạm vào anh ta, vì cô ấy là một tội nhân” (Lu-ca 7:39). Người Pharisêu biết người phụ nữ và gán cho cô ấy là tội nhân, nhưng nhà truyền giáo Lucas không biết cô ấy và tên của cô ấy cũng không liên quan, vì cô ấy không có mối quan hệ với các nhân vật khác trong Tân Ước.

Tin mừng khái quát

Điều có thể thấy khi đọc các sách phúc âm khái quát là, sáu ngày trước lễ Vượt Qua, Ma-ri, em gái của La-xa-rơ, ở thành phố Bê-tha-ni, trong một bữa ăn tối, đã xức dầu vào chân Chúa Giê-su và lấy tóc lau chúng. Sau đó, một người phụ nữ khác, không được tiết lộ tên, trong nhà Simon, người phung, đã xức cùng một loại nước hoa lên đầu Chúa Giêsu, để xức xác Ngài (Mt 26: 7 và 12; Mác 14: 3 và 8).

Trong tường thuật của hai thánh sứ Matthêu và Marcô, Chúa Giêsu đang ở Bê-tania, tại nhà của người cùi Simon, khi một người phụ nữ đổ một chai nước hoa đắt tiền lên đầu ông. Hành động của người phụ nữ đã gây ra sự phẫn nộ trong các môn đồ, họ cho rằng loại nước hoa này rất đắt và nó có thể được tặng cho người nghèo. Đến lượt mình, Chúa Giê-su quở trách các môn đồ, nêu bật luật pháp (Phúc truyền 15:11), và hành động của người phụ nữ đó là đi tìm báo về cái chết và mình mình của cô ta, và

sự kiện đó sẽ được báo cáo □ bất cứ đâu phúc âm đã được loan báo (Mt 26: 10-13; Mác 14: 6-9).

John, trong Phúc âm của mình, kể rằng sự kiện đã xảy ra □ Bethany, sáu ngày trước lễ Phục sinh, và Lazarus đã có mặt. Ông chỉ ra rằng Ma-ri lấy nước hoa và xúc chân Chúa Giê-su, lau tóc bằng tóc, trong khi Ma-thê dọn bàn, đi□u này cho thấy bữa tối diễn ra tại nhà La-xa-rơ.

Mary, được gọi là Mađalêna, không phải là em gái của La-xa-rơ. Thông tin duy nhất chúng ta có về Mary Magdalene là cô ấy đã được giải thoát khỏi những linh hồn ma quỷ và rằng cô ấy đã có mặt tại thời điểm Chúa Giê-su bị đóng đinh và phục sinh, đồng hành với mẹ cô, Mary.

“Và một số phụ nữ đã được chữa lành khỏi tà ma và bệnh tật, tên là Ma-ri-a, gọi là Ma-đơ-len, từ đó có bảy con quỷ” (Lu-ca 8: 2).

Mary Magdalene cũng vậy, không phải là người phụ nữ tội lỗi đã lấy nước mắt rửa chân cho Chúa Giê-su trong nhà người Pha-ri-si, như thánh sử Luca tường thuật. Không có cơ sở Kinh thánh nào để coi Mary Magdalene là gái điếm hay tội nhân hay là em gái của Lazarus.

Thánh Grêgôriô Cả, sống gần 1500 năm, là người đã xác định sai Mary Mađalêna là “tội nhân” trong Lu-ca 8, câu 2, và cũng là Mary thành Bethany, em gái của La-xa-rơ.

Như Marias

Thánh sử Gioan nói rõ rằng người phụ nữ đã xúc đầu cho chân Chúa Kitô □ Bêtania trong bữa ăn tối là Mary, em gái của La-xa-rơ (Giăng 11: 2). Chắc là thánh sử đã nhầm lẫn về danh tính của người đã xúc đầu cho chân Chúa và làm khô tóc, vì ông đã biết có hai: Ma-ri, chị của La-xa-rơ và Ma-ri Ma-đơ-len, nên mới cho rằng người phụ nữ đã xúc đầu cho chân Chúa Giê-su là.

không phải Mary Magdalene.

Nhà truyền giáo Lucas, sau khi thuật lại tình tiết người phụ nữ trong nhà của một người Pharisêu, rửa chân cho Chúa Giê-su bằng nước mắt và lấy tóc lau chân, đã đề cập đến Mary Magdalene là một môn đệ của Chúa Giê-su, cùng với những phụ nữ khác. Do đó, nhà truyền giáo Lucas biết Mary Magdalene, và không có lý do gì ông lại bỏ qua tên của bà, nếu người phụ nữ rửa chân bằng nước mắt cho Jesus thực sự là Mary Magdalene.

Điều đáng nói là sự kiện được người bác sĩ yêu quý thuật lại diễn ra xung quanh Ga-li-lê và vào một thời điểm khác của Lễ Vượt Qua, cụ thể là Lễ Vượt Qua trước cái chết của Đấng Christ. Lễ Vượt Qua cuối cùng cũng được tường thuật trong chương 22, trong khi câu chuyện về người phụ nữ rửa chân cho Chúa Giê-su được tường thuật trong chương 7 của phúc âm Lu-ca.

Mặc dù có những điểm giống nhau giữa các câu chuyện được các thánh sử thuật lại, các câu chuyện của Ma-thi-ơ và Máccô đề cập đến cùng một người phụ nữ, tên lướt mình, không phải là Ma-ri, em gái của La-xa-rô, cũng không phải tội nhân được Lucas thuật lại.

Sự khác biệt giữa câu chuyện do Ma-thi-ơ và Mác thuật lại, được Lu-ca và Giăng thuật lại, gợi ý rằng câu chuyện do Ma-thi-ơ và Mác viết có đề cập đến một người phụ nữ mà các sứ đồ không biết. Cô ấy đã dâng quý giá lên đấng Christ, trong khi hai người phụ nữ khác, Mary, em gái của La-xa-rô và tội nhân, xúc dầu cho chân của Đấng Christ.

Mateus và Marcos không đề cập đến con người của Lazarus, mặc dù có tầm quan trọng lịch sử, họ cũng không đề cập đến Maria, em gái của Lazaro, một phụ nữ được các môn đệ biết đến.

Mặc dù Chúa Giê-su đang ở Bê-tania, nơi có Đức Maria và em gái bà là Ma-thê, nhưng Chúa Giê-su đã dùng bữa tối tại nhà của Si-môn người phong hủi hai ngày trước lễ Phục sinh, chứ không phải sáu ngày, như thánh sử Gioan đã kể.

Người phụ nữ trong câu chuyện của Ma-thi-ơ và Máccô đã không dùng tóc để lau khô chân Chúa Giê-su, cô chỉ đổ nước hoa, dần dần kết luận rằng đó không phải là Ma-ri, em gái của La-xa-rơ, và càng không phải là Ma-ri-a, người được các môn đệ biết đến nhiều.